

Ratolest'

ČÍSLO 3

ROČNÍK X.

OKTÓBER 2018

BIRMOKVA

DEŇ FARNOSTI

KARDINÁL TOMKO V TATRÁCH

PŮŤ DO WIKTORÓWIEK

Nedávno hrali v jednom rádiu hudobný hit z konca 90 - tých rokov. Na tom by nebolo nič zvláštne, keby nebol zaznel v relácii s názvom Retro. Neskutočné, ako ten čas letí. Veď už uplynulo dvadsať rokov odvtedy, čo som v Trenčíne spolu s mnohými rovesníkmi prijal sviatosť birmovania. Pamätám sa, že my - študenti katolíckeho gymnázia, sme mali isté „privilégiu“. Nemuseli sme sa pravidelne stretávať na fare na náukach, pretože sme mali rozšírené vyučovanie náboženstva priamo v škole. Ako pubertiak som bol rád, že takéto trápne (aspoň tak som to vtedy vnímal) schôdzky nemusím absolvovať.

Teraz však počúvam o skúsenostiach a dojmoch tatranských birmovancov a prehodnocujem... Asi na tých spoločne strávených chvíľach, stretnutiach či výletoch predsa len niečo bude! Milí čitatelia - aj o birmovke, ktorá sa vo Vysokých Tatrách vysluhovala opäť po niekoľkých rokoch, sa dočítate na stránkach Ratolesti. Vy, drahí birmovanci, buďte vďační za dar, ktorý ste dostali počas prvej októbrovej nedele. No nielen za ten hmotný, ktorým vás obdaroval váš birmovný rodič, ale predovšetkým za ten duchovný...

Vám - mojim kolegom z redakcie farského časopisu, ďakujem za nasadenie pri tvorbe nielen aktuálneho čísla Ratolesti. Ako už mnohí viete, s manželkou sme v našej rodine tiež privítali novú ratolesť - malého Mariána. A tak pod zámienkou, že budem svojej polovičke pomáhať v týchto hektických týždňoch so starostlivosťou o novorodeniatko (to znamená, že sa jej snažím hlavne nezavádzať), úplne prevzali na svoje plecia výrobu časopisu moji kolegovia. Ani to však nie je žiadna zmena oproti normálu, pretože aj v redakčnej rade sa usilujem predovšetkým zbytočne neprekážať ostatným pri práci :-). Veď ako sa vraví: „Keď šéf robí, to je ako keby dvaja brzdlili ;-).“

Priatelia, všetkým vám Pán Boh zaplať za vašu pomoc a podporu! Vám, milí čitatelia, prajem požehnaný čas v našich krásnych Tatrách.

Martin Mistrík a redakčný tím

» Deň farnosti

„Aby všetci boli jedno“ bolo tohtoročné motto Dňa farnosti Vysoké Tatry. A ako to vyzeralo 1. 7. 2018 sa dočítate na str. 4

» UP Manila Chorale

Vo farskom kostole v Novom Smokovci nás v pondelok 2. 7. 2018 svojím vystúpením potešil miešaný spevácky zbor filipínskej univerzity v Manile. Krásny spev a ladné pohyby účinkujúcich mladých ľudí sa páčili všetkým prítomným.

» Cyklopúť do Levoče

V našej farnosti začína byť tradíciou dopraviť sa na púť do neďalekej Levoče bez auta. A tak už tretíkrát odvážlivci sadli na bicykle a zamierili na Mariánsku horu. Viac na str. 4

» Púť seniorov na Levočskú horu

Už 21. ročníka celoslovenskej púte seniorov sa na Mariánskej hore vo štvrtok 12. 7. 2018 zúčastnili aj naši seniori.

» Don Titus Zeman v Tatrách

Salezian don Jozef Luscoň k nám prišiel 15. 7. 2018 a daroval farnosti Vysoké Tatry relikvie Titusa Zemana, mučeníka za duchovné povolania, ktorý bol minulý rok vyhlásený za blahoslaveného. Viac na str. 15

» Púť do Wiktorówiek

Fatimskú sobotu v mesiaci august sme slávili netradične - v kostolíku zasvätenom Panne Márii Kráľovnej Tatier v poľských Wiktorówkach. Ako sme putovali sa dočítate na str. 5

» Denné letné tábory pre deti

Cez letné prázdniny sa uskutočnili dva denné letné tábory pre deti, o ktorých sa viac dozviete na str. 12

» Birmovanci v Chorvátsku

O zážitky z púte birmovancov sa s nami podelil Samuel Sczyrzyczyk na str. 6

» Odpustové slávnosti

V kostole v Tatranskej Lomnici, zasvätenom Nanebovzatiu Panny Márie, sme slávili odpust v nedeľu 19. 8. 2018. Hlavným celebrantom bol vzácny hosť J. Em. Jozef kardinál Tomko. Po slávnosti boli všetci prítomní pozvaní na malé agapé pri kostole.

Odpustová slávnosť Sedembolestnej Panny Márie v Tatranskej Polianke bola v sobotu 15. 9. 2018 a slúžil ju náš rodák Samuel Štefanides, kaplán v Levoči.

Na Štrbskom Plese, v kostole zasvätenom Povýšeniu Svätého Kríža, bol odpust v nedeľu 16. 9. 2018 s kežmarským kaplánom Tomášom Tomuskom.

V nedeľu 30. 9. 2018 bola na Vyšných Hágoch odpustová slávnosť svätej Terézie z Lisieux. Celebroval pán farár Jozef Gužiak zo Šuňavy.

» Prednáška o Božom služobníkovi biskupovi Jánovi Vojtaššákovi

HEDr. Luboslav Hromják, PhD., ktorý sa venuje cirkevným dejinám a procesu blahorečenia otca biskupa Jána Vojtaššáka, nám v nedeľu 26. 8. 2018 prišiel prednášať o tomto Božom služobníkovi.

» Blahorečenie Anky Kolesárovej

Slovensko od 1. septembra 2018 získalo novú blahoslavenú. Stala sa ňou Anna Kolesárová, šestnásťročná dievča, prvá laička, ktorá bola na Slovensku blahorečená. Rodáčku z Vyskej nad Uhom pri Michalovciach v závere druhej svetovej vojny zastrelil vojak sovietskej armády. Mladé dievča zomrelo, aby si zachovalo nevinnosť. Dekrét o jej mučeníctve schválil v marci 2018 pápež František. Na slávnosť blahorečenia na Štadión TJ Lokomotíva Košice sme sa vydali autobusom aj z našej farnosti. Eucharistické slávenie s obradom blahorečenia celebroval J. Em. kardinál Giovanni Angelo Becciu, prefekt Kongregácie pre kauzy svätých, legát pápeža Františka. Potom sa uskutočnil Koncert radosti. Ďakujeme za tento dar a za povzbudenie vo viere.

» Svätá omša s anglickým opátom

Prvú septembrovú nedeľu, teda 2. 9. 2018, zavítal do našej farnosti benediktínsky opát z anglického Farnborough Cuthbert Brogan spolu s bratom Michaelom, jedným zo Slovákov, ktorí žijú v tamojšom kláštore. Pán opát celebroval večernú svätú omšu, pri ktorej v homílii v krátkosti priblížil mníšsky život.

» Privítanie relikvií Košických mučeníkov

V piatok 7. 9. 2018 je spomienka na svätých Košických mučeníkov. Vzácne relikvie týchto svätcov, ktoré boli darované našej farnosti bratmi jezuitmi, uviedol k verejnej účte jasovský opát Ambróz Martin Štrbák O. Praem pri svätej omši o 17.00 vo farskom kostole v Novom Smokovci. Viac na str. 14

» Chvály s Jamesom Evansom

Originálnym spôsobom uctieva a vzýva meno Ježiš britský multiinstrumentalista James Evans, ktorý žije vo Vysokých Tatrách. Jeho modlitby chvál sme mali počas tohtoročného leta trikrát a to v nedeľu 8. 7. a 5. 8. v kostole v Starom Smokovci a 23. 9. vo farskom kostole v Novom Smokovci.

» Sväté omše na chatách

Počas letných mesiacov boli naplánované ďalšie sväté omše v horách. Na chate Plesnivec 11. 8. a na chate pod Rysmi 22. 9. Žiaľ, napriek peknému letu, počasie nám v tieto dni neprialo a preto sa nemohli uskutočniť.

» Stráženie kostola v Starom Smokovci

Veľmi pekne ďakujeme všetkým ochotným, ktorí v letnom období obetovali svoj čas a strážili kostol v Starom Smokovci. Vďaka týmto ľuďom bol kostol otvorený pre našich blízkych každý deň a mohli sa v ňom stíšiť a zažiť Božiu blízkosť alebo len si pozrieť jeho nádheru, ktorá poukazuje na vyššie hodnoty.

» Birmovanci na kurze Filip

Záverčnou časťou prípravy na prijatie sviatosti birmovania bol plánovaný evanjelizačný program s názvom „Kurz Filip“. Uskutočnil sa v Oravskom centre mládeže v Ústí nad Priehradou počas posledného víkend pred birmovkou. Účasť bola pre všetkých birmovancov povinná. Mentorom kurzu bol katolícky kňaz Branislav Kožuch, riaditeľ občianskeho združenia VIAC, ktorý sa birmovancom venoval spolu s otcom Matúšom Reinerom a animátormi centra. Pozrieť a „podporiť“ našich mladých boli i obaja naši páni kapláni spolu s pánom farárom. Všetkým patrí veľká vďaka za tento požehnaný čas, ktorý bude, veríme, rezonovať v srdciach našich birmovancov a „semienko padlo do úrodnej pôdy“. Viac na str. 7

» Birmovka

Pri slávnostnej svätej omši v nedeľu 7. 10. 2018 o 10.00 v Novom Smokovci 37 mladých ľudí z našej farnosti prijalo z rúk otca biskupa Andreja Imricha sviatosť birmovania. Fotoreport prinášame na str. 8 - 9 a svedectvá z birmovky na str. 10

» 40 dní modlitieb a pôstu za kňazov

Aj v tomto roku sme sa v našej farnosti pripojili k pôstu a modlitbám za kňazov. 40 - dňová reťaz trvá od sviatku Sedembolestnej Panny Márie, teda od 15. 9. 2018 do 24. 10. 2018. V piatok 14. 9. - na sviatok Povýšenia svätého Kríža a pred začiatkom tejto modlitbovej reťaze, sme sa po svätej omši o 17.00 v Novom Smokovci pomodlili krížovú cestu za kňazov.

Zuzana Bradáčová

FARSKÁ CHARITA VYSOKÉ TATRY (FCHVT) INFORMUJE

FCHVT pokračuje vo svojej činnosti. Mnohí z našich dobrovoľníkov navštevujú klientov Zariadenia pre seniorov Leonardo v Tatranskej Polianke a ďalší venujú svoj čas deťom v Detskom domove v Tatranskej Lomnici. Máme dobrovoľníkov ochotných pomôcť starým a chorým, pomôcť pri strážení detí, podať pomocnú ruku viacdetej rodine, podieľať sa na doučovaní anglického jazyka detí.

Zároveň FCHVT hľadá dobrovoľníkov na sprevádzanie detí z Kúpeľov Horný Smokovec na nedeľné sväté omše. **Ak sa chcete pripojiť k dobrovoľníkom, ak potrebujete pomoc, alebo viete o niekom, kto pomoc potrebuje, prídte na stretnutie posledný pondelok v mesiaci po svätej omši na faru, alebo volajte na farské telefónne číslo 052/4425174.** V roku 1985 vyhlásilo Valné zhromaždenie OSN 5. december za Medzinárodný deň dobrovoľníctva. Aj v našej farnosti sa chceme poďakovať všetkým vám, ktorí ochotne pomáhate. Pozývame vás na svätú omšu 5. 12. 2018 o 17.00 do Nového Smokovca, ktorá bude slúžená za Božie požehnanie a pomoc pre všetkých dobrovoľníkov. Pán Boh zaplať všetkým vám, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomáhate, či už aktívnou službou alebo modlitbou.

DEŇ FARNOSTI

Deň farnosti, farský deň, odpust svätého Petra a Pavla... akokoľvek nazveme tento deň, stále bude znamenať jediné - Aby boli všetci jedno. V tomto duchu sa niesol tohtoročný deň našej farnosti uskutočnený v príjemnú slnečnú nedeľu 1. 7. 2018. Tešil sa hojnej účasti, ale hlavne Božej prítomnosti.

Slávnosť začala odpustovou svätou omšou o desiatej vo farskom kostole. Hlavným celebrantom bol predstavený kláštora benediktínov, otec prior Vladimír Kasan, ktorý našej farnosti daroval vzácne relikvie patrónov nášho farského kostola svätého Petra a Pavla. Po svätej omši sme si ich uctili.

Potom nasledovalo príjemné posedenie pri guláši, ktorý bol (ako každý rok) vynikajúci a pri chutných koláčikoch od našich gazdiniiek, ktoré vždy dbajú o naše hladné žalúdky.

Ako každoročne, ani tento rok nechýbali zábavné hry, upevňujúce a zblížujúce rodiny nielen našej farnosti. Pohľad na tieto rodiny potvrdzoval tohtoročné motto.

Následne sa vo farskom kostole uskutočnili modlitby matiek, adorácia s korunkou Božieho milosrdenstva, večery a pobožnosť k svätému Petrovi a Pavlovi s požehnaním ich relikviami.

Nasledoval koncert farského zboru Te Domine s úžasným repertoárom pod vedením Alenky Polomskej. Po koncerte prezentácia našich birmovancov, pozostávajúca zo zmysluplného prológu o tom, kto je birmovanec, doplnená krátkou no silnou scénkou pod vedením pána kaplána Dávida. Niesla veľké poslanstvo o páde človeka a následnom oslobodení všemohúcim Bohom.

Príjemné posedenie pri káve doplnil svojou hudbou James Evans.

Úžasný deň uzatvárala svätá omša v kostolíku Nepoškvrneného Počatia Panny Márie v Starom Smokovci. Sme veľmi radi, že sme mohli spolu stráviť tento Bohom požehnaný deň, na ktorý sa každý farník tešil.

Tereza Kollegová

CYKLOPÚŤ DO LEVOČE 2018

Púť do Levoče. Výraz, ktorý hovorí sám za seba. Ísť do Levoče patrí k začiatku júla každý rok, hádam neodmysliteľne. Desaťtisíce ľudí tam smerujú rok čo rok s úmyslom ďakovať, prosiť, modliť sa, stretnúť sa, či proste len tak, byť tam. Z našej farnosti vyrazili tento rok na cyklopúť cez Levočské vrchy cyklisti už po tretíkrát. Myšlienka pána kaplána Sklarčíka dostala reálne kontúry a tak naši dvanásť „Saganovia“ zvládli trať z Nového Smokovca cez Mlynčeky,

Kežmarok, Ruskinovce, Sedlo pod Krížovým vrchom do Levočskej doliny a Levoče bez vážnejších problémov, spolu so sprievodným vozidlom. Následne sa bicykle presunuli autom do Tatier a pútnici už po svojich na Levočskú horu. Po polnočnej svätej omši sa všetci vrátili domov posilnení na duchu, vďační, že mohli navštíviť svoju Nebeskú Matku. A kedy bude príležitosť pripojiť sa k cyklistom znova? Presne o rok, skúste to teda aj vy.

Peter Kukoľ

PÚTNICKÉ MIESTO WIKTORÓWKI

ZASVÄTENÉ PANNE MÁRII KRÁLOVNEJ TATIER

História tohto pútnického miesta siaha do roku 1861, údajne pastierke oviec Márii Muržanskej sa na Rušinovej Poľane zjavila Matka Božia. Od toho času Máriin kult rástol a sa rozvíjal. Bola tu postavená kaplnka, v ktorej je umiestnená drevená soška Matky Božej, ktorú zhotovil pravdepodobne ľudový rezbár z Jurgowa menom Gomboš. Prvá svätá omša sa tu slávila 2. augusta 1932 a povýšená na sanktuárium bola 4. 10. 1938. Toto pútnické miesto dostala v roku 1958 do spravovania rehoľa dominikánov. Vo veľkej obľube mal toto miesto tiež svätý Ján Pavol II. – pápež Karol Wojtyła, ktorý ho navštívil v roku 1978. Ty si tu kraľuješ Matka najmilšia spomedzi všetkých matiek. Ty s ružencom v ruke dobre vieš o ťažkostiach každého z nás, kto sa ku Tebe utieka.

PŮŤ DO WIKTORÓWIEK

Miesta, kde si oddýchne myseľ i telo, kde s Bohom rozpráva nielen príroda, ale aj samotná duša, vzácne. O to viac, keď ukrývajú aj ďalšie tajomstvá medzi nebom a zemou.

Medzi také určite patrí aj pútnické miesto na Wiktorówkach na poľskej strane Tatier, za hraničným prechodom Lysá Poľana. Naša farnosť Vysoké Tatry, pod duchovným vedením pána kaplána Lukáša Stoláríka, zorganizovala púť na spomínané pútnické miesto 4. 8. 2018 t. j. v prvú sobotu v mesiaci august, aby sme spolu s Pannou Máriou Kráľovnou Tatier slávili Fatimskú sobotu. Autobus so 40 -timi pútnikmi (farníci aj pobytoví hostia) nás odviezol na poľskú stranu – vrch Poroniec. Počas jazdy autobusom nám pán kaplán Lukáš prečítal históriu pútnického miesta. Napriek úvahám o tom, či k zjaveniu došlo alebo nie, v našich dušiach bola jediná túžba: navštíviť to duchovné centrum zasvätené Bohu i Kráľovnej Tatier, pozdraviť, zotrvať, odovzdať jej náš dar srdca a užívať si jej spoločnosť. Po vystúpení z autobusu a zaplatení stanoveného poplatku za vstup do Tatrzansego parku Narodowego, sme pokračovali pešo po upravenej lesnej

cestou. Po hodinovej pešej púti sme dorazili na Rusinowu Polanu a odtiaľ ešte chodníkom do krásneho lesného údolia WiktoróWKi do Sanktuária Kráľovnej Tatier, kde je v hlavnom oltári uložená socha Panny Márie. Cesta do údolia trvala desať minút. Za kostolom je tiež studnička s vodou, dar Panny Márie, aj pamätná stena s tabuľami mien obetí Tatier a iných hôr.

Fatimskú sobotu v Sanktuárii Panny Márie Kráľovnej Tatier sme začali rozjímavou modlitbou radostného svätého ruženca, ktorý sme obetovali za našu farnosť, naše rodiny, mládež. Potom nasledovala slávnosť svätej omše. V homílii pán kaplán vyzdvihol úvahu o púti. Veď aj vo Svätom Písme sa píše, ako Panna Mária putovala pešo do hornatého kraja v Judei k svojej príbuznej tete, svätej Alžbete. Po skočení svätej omše a malom občerstvení na nádvorí sme sa tou istou cestou vrátili k autobusu. Na spiatocnej ceste sme navštívili drevený kostolík v Tatranskej Javorine, zasvätený svätej Anne, matke Panny Márie. Patrónku sme pozdravili spevom, modlitbou litánií k svätej Anne, modlitbou Anjel Pána a po udelení požehnaní sme sa vydali autobusom smerom do našich domovov.

Určite budú všetci zúčastnení pútnici súhlasiť, ak v mene mojom, ale aj mene ich poďakujem pánu kaplánovi Lukášovi za hlboký duchovný zážitok prežitý pri Panne Márii Kráľovnej Tatier.

Vďačná pútnička Evg

KURZ FILIP

Keď som počul, že sa ide na Oravu na nejaký kurz Filip, veru nebudem klamať, nebol som z toho veľmi nadšený. Čakal som, že sa budeme od rána do večera modliť a že tam nebude čas na zábavu s kamarátmi a voľný čas.

Vyrážali sme električkou zo Starého Smokovca 28. septembra 2018 o 17.00 hod., potom sme išli hodinku vlakom do Ružomberka a ešte hodinku autobusom do Ústia nad Priehradou do Diecézneho mládežníckeho centra. Hneď po príchode nás privítali dobrovoľníci Dávid, Michal, Filip a Terka. Bol s nimi aj jeden kňaz, Branislav Kožuch, riaditeľ Občianskeho združenia VIAC. Dávid, Michal a Terka sú dobrovoľníci z okolia, ktorí pomáhajú s chodom zariadenia. Taktiež sú niečo ako animátori, to znamená, že tým, ktorí prídu na kurz Filip, vymýšľajú rôzne hry a atrakcie. Následne po príchode sme mali neskorú večeru, jednu rýchlu hru a išlo sa spať.

Na druhý deň sme mali od rána do večera prednášky o Pánu Bohu. Celé to bolo veľmi zaujímavé, pretože prednášky sa striedali s rôznymi hrami. No najlepšou časťou dňa bolo, keď sme museli naslepo prejsť cez jedáleň a chodbu do kaplnky,

ktorá bola dnu v budove. Po príchode sme mali špeciálne modlitby. Pozostávali z toho, že každý prišiel ku kňazovi, animátorovi alebo k Peťovi, a oni sa následne za nás modlili. Bol to pre mňa veľmi obohacujúci zážitok, hlavne čo sa týka viery. Keď som tam stál, pán farár mal ruku na mojej hlave a stále opakoval „otvor mu srdce“ alebo tak nejak. Zrazu som pocítil prívál veľkej lásky, ktorá nepochybne pochádzala od Boha. V ten moment sa vytratili všetky pochybnosti, ktoré som dovtedy voči viere mal. Dokonca sa mi v jednej chvíli aj podlamovali kolená. Keď bolo po modlitbe, tak sa stalo niečo veľmi zaujímavé, čo doteraz až tak veľmi nechápem. Keď kňaz, slúžiaci svätú omšu, pozdvihol Telo Kristovo, tak naša kamarátka Maťa ako keby odpadla. Povedala, že sa nevedela hýbať, ale bola pri vedomí. Nikto z dospelých prítomných sa nad tým veľmi nevzrušoval (asi sa to stáva často) no my sme z toho boli vyľakaní. Vraj prišiel Duch Svätý a ona v ňom odpadla. Na druhý deň sme mali prednášku, hru a odchod.

Celý kurz Filip bol pre mňa veľkou inšpiráciou, ako konať dobro. Prišiel som na to, že ma má Boh veľmi rád. Určite by som kurz Filip odporučil každému, kto sa chce zblížiť s Bohom a spoznať ho viac.

Marko Danišek

PÚŤ DO CHORVÁTSKA

Štvrtého augusta začala naša týždenná púť („dovolenka“) do Chorvátska, ktorej sme sa zúčastnili my birmovanci, pán kaplán Dávid a ďalší zodpovední ľudia, ktorí na nás dávali pozor a starali sa o nás. Keď som sa dozvedel, že ideme na púť, nebol som nadšený. Hneď ako sme vyštartovali, som si vyhladal slovo púť a zistil som, že je to cesta za niečím alebo niekým. No bol som veľmi milo prekvapený. Táto púť bola ukázkou toho, že Boh sa dá spoznávať aj cez srandu a priateľov. Ukázalo nám to, že kresťan si dokáže užívať život naplno a vie byť zaň vďačný.

Každý deň sme mali večernú svätú omšu. Jedna z nich bola aj taká, pri ktorej sa nám snažil pán kaplán Dávid vysvetliť tajomstvo skryté vo svätej omši. Na začiatku bola jedna svätá spoveď, aby mal každý možnosť sa ísť slobodne vypovedať a tak prijať Pána Boha s čistým srdcom. Počas celej púte sme mali viacero výletov. Boli sme navštíviť mesto Zadar, v ktorom sme sa boli pozrieť na prenádherný západ slnka. V Zadare sme mali rozchod, kedy sme mali čas nakúpiť niečo na pamiatku a samozrejme sme neodolali ani chorvátskej zmrzline. Videli

sme tam aj námestie, kde bol chrám, do ktorého sme sa išli pozrieť a pomodliť sa za niečo špeciálne. V meste Zadar sme boli ešte jeden deň, kedy sme mali už prehľad a spoznali mesto ešte lepšie. Zadar bol síce super, no myslím si, že všetci boli najradšej v mori. Niektorí plávali, iní skákali z móla, dokonca v jeden deň sme si požičali aj vodný bicykel. Zaujímavé boli aj Plitvické jazerá, kde sa natáčal film Winnetou. V niektorých chvíľach sme sa museli odosobniť a vnímať krásu, ktorú Boh stvoril, aj napriek tým davom, čo tam boli. Nie chvíľu sme čakali aj vo veľkých radoch, ale prečkali sme a naozaj to stálo za to. Počas ciest autom na výlety sme sa modlili všetci spoločne ruženec. Každý deň sme si varili, vždy sa vybrali dvaja birmovanci, ktorí s varením v kuchyni pomáhali a tak prejavovali svoju obetavosť. Na nešťastie sme niektorí ku koncu ochoreli, ale pán kaplán a Peťo Džiak sa o všetko postarali.

Na tejto púti sme sa všetci zblížili s Bohom. Naučili sme sa nové veci a pomaly začíname vnímať celú vieru intenzívnejšie, úprimnejšie a s pokorou. Všetkým, čo nám s tým pomáhajú, veľmi pekne ďakujeme!

Samuel Sczyrzicki

SVIATOSŤ BIRMOVANIA 7. 10. 2018

MOJA PREMENA

Už dlhšie som plánovala, že pôjdem na birmovku. Vôbec nie kvôli tomu, aby do mňa vstúpil Duch Svätý alebo aby som mohla upevniť môj vzťah s Bohom. Chcela som tam ísť iba kvôli tomu, aby som to mala čo najskôr za sebou. Keď som počula, že nás čaká ročná príprava, popravde vôbec ma to netešilo. Ale ako tak dni plynuli a ja som sa stále dozvedala viac o Bohu, zmenilo sa to. Chcela som mať s ním lepší vzťah ako dovtedy. Na duchovnej obnove sa to úplne zlomilo. Zažila som niečo neopísateľné, čoho som sa nevedela nabažiť. Niečo tak silné, čo ma ťahalo a aj ťahá bližšie k Nemu. Týmto by som chcela poďakovať pánovi farárovi a pánom kaplánom. Zažila som jeden úžasný rok, na ktorý budem ešte dlho spomínať. Úprimne ĎAKUJEM!

Simona Janigová

Keď som sa prvýkrát dozvedel o birmovke, predstavoval som si to ako nejakú šnúru stretnutí a skúšok, ktorej koniec sa mal nachádzať istú nedeľu v kostole v Novom Smokovci. Vo veľmi krátkom čase vznikol na fare nový kolektív: „Birmovanci.“ Pre niekoho hrôza, ale pre mňa to bol kolektív, kde som sa po dlhých rokoch mohol stretnúť s rovesníkmi, na ktorých som si už len matne pamätal. Dlhšiu dobu mi trvalo, kým som sa našiel. Miništrovať ani spievať som nevedel, zorganizovať farské podujatie by som asi nedokázal a čítať tiež veľmi dobre neviem. Potreboval som a hľadal som niečo ako „kľúč k premene“. Vtedy som ešte nevedel, že ho mám stále pri sebe. Bol to kľúč od kostola, vďaka ktorému som si mohol kedykoľvek zahrať na organe. Okrem hrania som bol aj blízko pri Bohu. Tam sa začala moja „príprava“ na birmovku. Každý deň, keď som skúšal spievať žalm, nebolo možné si nevšimnúť aj čítania a evanjelium. Odvtedy sa zmenil môj pohľad nielen na naše stretnutia na fare, ale aj na mnoho iných vecí. Návštevu kostola nevnímam len ako povinnosť, ale ako dokonalú príležitosť, kedy sa môžem s Bohom viac porozprávať, potešovať a naberať inšpiráciu do ďalších dní. Preto dnes, keď niečo chcem, tak sa najskôr „pozriem do vrečka“, či to už náhodou nemám.

Michael Pitek

Počas prípravy na birmovku sa vo mne menilo veľa vecí. Pohľad na Boha, pohľad na seba samú a na ľudí v mojom okolí. Boli vyjasnené mnohé otázky, ktoré mi neboli prv zodpovedané. Spoznala som sa s ľuďmi, ktorí nám ukázali, ako správne žiť a užívať si slobodu. Začala som postupne spoznávať Boha a vnímať ho v mojom okolí. Poznanie a zážitky, ktoré som prežila počas birmovky, pretrvávajú vo mne ešte veľmi dlho.

Martina Zajacová

No a je to za nami. Z tohto roku prípravy som si odniesol veľa dobrého, veľa zážitkov, skúseností a vedomostí. Niekedy sme mali aj ťažké chvíle, veľa problémov a hlúpostí, ktoré sme povyvádzali, ale nikdy sa mi nestalo, žeby sa mi naši kňazi otočili chrbtom a nechali ma v tom samého. Vždy som sa dočkal pomoci, ktorá prichádzala z každej strany. Spoznal som tu veľa nových priateľov, ale hlavne som tu viac spoznal Boha. Ukázali mi, aký môže byť ten život krásny, keď ho žijeme spolu s Bohom. Rok je naozaj krátky čas na vybudovanie vzťahu s Bohom, ale keď vás v tom niekto podporuje, tak sa tá cesta zdá oveľa ľahšia. Naším kňazom sa podarilo zapáliť vo mne oheň a túžbu spoznávať viac Boha a dovoliť mu žiť svoj život skrze mňa. Budem naďalej budovať svoj vzťah s Bohom, aby som mohol svedčiť a vydávať svedectvo o ňom.

Michal Teplický

Dovoľte, aby som napísal aj ja osobný pohľad na moju cestu premeny. Som kňazom rok a hneď ako som bol vysvätený, ma otec biskup poslal do tejto farnosti, kde sa po skončení leta mala začať príprava na birmovku. Musím povedať, že som mal rešpekt. Nevedel som si to predstaviť. Čo to bude? Dodnes si pamätám na prvú birmovaneckú svätú omšu a stretko, na ktoré som sa bál viac ako birmovanci. Celý som sa vnútorne chvel. Začali sme zhurta a očakával som, že všetko pôjde ľahko. No realita bola iná. Sklamanie, ľahostajnosť, povrchnosť a svetskosť. Videl som veľký trezor v ich vnútri. Bol som nedostatočný. Nevedel som, ako na to. Až keď mi pán farár povedal, že našou jedinou úlohou je ich milovať, vtedy som sa rozhodol sa do nich zblázniť. Veľmi mi pomohla aj kniha, ktorú som vtedy čítal, kde svätý don Bosco hovoril svojim kňazom, že nestačí len milovať, ale je potrebné, aby mladý človek vnímal a zakúšal, že je milovaný. To bol zlom, kedy som sa začal učiť prejavovať svoju lásku, nenechávať si ju len vo svojom vnútri, v mojej mysli.

A čo bolo ďalej? Mojimi očami by som to nazval ako dobrodružstvo lásky, ktorá robí divy. Zrazu som začal vnímať, že keď som odovzdal kus lásky, tak sa mi opäť vrátila úžasným spôsobom. Následne som odhaľoval, že láska je skutočným kľúčom k ich trezoru. Mohol som sa ako kňaz dotýkať tých najbolestnejších miest ich vnútra a tak ich predkladať Bohu. V tom som vnímal ich premenu a môj rast. Láska zo mňa urobila miništranta, toho, ktorý miništruje pri veľkej logike Božej lásky. Po roku, pri slávnosti birmovania, som mohol opäť pocítiť chvenie v mojom vnútri. Nebol to strach čo ho spôsobil, ale radosť. Veľká radosť ma zaplavovala, keď som videl týchto odvážnych kresťanov. V hlave som si premietal osobnú premenu každého jedného z nich. Zažíval som nové Turíce. Pochopil som skutočnosť toho, že nás nezjednocuje to, že sa pozeráme navzájom na seba, ale to, že sa spoločne pozeráme na Krista.

Kaplán Dávid

POĎAKOVANIE

Veľa som rozmýšľala, ako napísať pár riadkov pre vzácných ľudí, ktorí nám pomohli a stáli mnohokrát pri lôžku Valeria, spolu s anjeli. Priviedli ste nás bližšie k Pánu Bohu a ukázali nám tú správnu cestu. Týmto vyjadrujem veľké poďakovanie pani Elene Dolinkovej, pánu farárovi Róbertovi, pánu kaplánovi Lukášovi a pánu kaplánovi Dávidovi. VĎAKA.

rodina Pápaiová, Cagliani

VZÁCNÝ HOSTĽ V NAŠEJ FARNOSTI

Prednedávnom vyšla kniha o našom jedinom kardinálovi Jozefovi Tomkovi. Aj kresťanské mediálne spoločenstvo LUX communication o ňom nakrútilo krátky medailón, ktorý potom vyšiel na DVD. Domnievam sa, že sa jedná o najvýznamnejšieho momentálne žijúceho Slováka. Koncom augusta tohto roku mala naša farnosť česť niekoľko dní hostiť J. Em. otca kardinála Jozefa Tomka, ktorý letné obdobie trávil na Slovensku. Má už 94 rokov a v cudzine sa zdržuje od roku 1945, teda plných 73 rokov, ale nikdy nezabudol na svoje korene a ako málokto celý život systematicky pomáhal rodnému Slovensku a všetkým Slovákom, ktorí boli nútení opustiť počas totality svoju vlasť, a to nielen tým, ktorí boli veriaci katolíci. Veľmi ma potešilo, že prijal pozvanie na odpustovú slávnosť do Tatranskej Lomnice. Potom pár dní zostal na fare a každý deň navštívil aspoň nejaký kút našich Tatier. 30. augusta odišiel do Košíc na blahorečenie Anky Kolesárovej.

Zostal mi dojem, s ktorým sa chcem s vami podeliť. V prvom rade je to veľmi skromný človek. Najlepšie sa to prejavilo pri jedle. Aj keď on s úsmevom hovoril, že hoci ako prefekt

kongregácie pre evanjelizáciu národov precestoval celý svet, nikdy sa nepýtal, čo mu predkladajú k jedlu – pre istotu. O múdrosti hádam ani nemusím hovoriť. A to nielen čo sa týka vzdelania. Ale o tej hlbokkej múdrosti človeka, ktorá sa získava skúsenosťou, pokorou a modlitbou. Hlboká zrelosť, ktorá napriek životným ťažkostiam a krížom, dáva schopnosť počúvať a rozumieť človeku a znameniam čias. A bolo pre mňa úsmevné, keď pozorne a účastne počúval ponosy na vek od tých, ktorí boli od neho mladší minimálne o 20 rokov. Najintenzívnejší dojem však vo mne zanechala jeho stále živá schopnosť žasnúť a tešiť sa z maličkých vecí, ktoré stvoril Boh. S neskrývaným nadšením pozoroval živú pestrosť farieb kvietkov rastúcich pri chodníku. A hoci ich videl znovu a znovu, táto schopnosť vnímať vonkajšiu i vnútornú krásu a jednoduchosť prírody i človeka, ktorý ho práve sprevádzal, bola očarujúca. Myslím, že sa nedožijem jeho veku, že nedobehnem jeho múdrosť je isté, ale tú jeho schopnosť žasnúť a tešiť sa aj z maličkých vecí a z každého dňa, to by som chcel.

Róbert Tokár, farár

NÁŠ POŽEHNANÝ TÁBOROVÝ ČAS

Toto leto sa naša fara znovu dvakrát premenila na stan detského tábora. S pánom kaplánom Dávidom, rehoľnou sestričkou Máriou Magdalénou, animátorkami Veronikou, Katkou a ochotnými tetami po rannej rozcvičke, modlitbe a katechéze sme prežívali v tábore malých dni plné hier, pohybu, tvorivých prác a poučných výletov. Každý deň bol jedinečný. Navštívili sme minifarmu vo Vyšných Hágoch u rodiny Havašovej, stretli sme sa so starkými v Leonarde, jeden deň sme strávili v Charitnom dome v Dolnom Smokovci.

V tábore veľkých sme boli pod ochranou svätého Františka s témou: My chceme byť lepší a mať svet krajší a preto sa učíme milovať svet tak, ako ho miluje Boh. Vyrobili sme si domáci papier, búdky pre vtáčiky, mňam domáci syr, vlastné ekotašky, levanduľové viazaničky, zahráli sme sa, hľadali, odšifrovali... Tábor sme zakončili výletom na Farmu Východná.

Veľká vďaka patrí všetkým táborovým deťom za darčeky, ktoré ochotne vyrobili pre starkých, za ochotu navštíviť ich a aj za vzájomnú spoluprácu a rešpektovanie sa navzájom. Naše poďakovanie patrí v prvom rade Pánu Bohu za to, že nás viedol a vedie – bez jeho pomoci by sme to nezvládli. Ďakujeme aj našim sestričkám v Charitnom dome v Dolnom Smokovci, ktoré nás opäť ochotne privítali, poskytli nám svoje priestory a celý čas pre malých a veľkých táborníkov varili mňamkové obedy. Ďakujeme aj pánovi Klaudivi Burgerovi, ktorý nám bezplatne poskytol priestory hotela Hubert. Ďakujeme všetkým Vám, ktorí ste sa za nás modlili – každý rok cítime, že máme vymodlené deti a táborové dni. A na záver ešte jedna pre nás veľmi vzácna príhoda. Počas tábora bol na fare pán kardinál Tomko. Ochotne sa s nami vyfotil pred farou a v ten istý deň sa nám podarilo stretnúť sa s ním aj v Charitnom dome v Dolnom Smokovci, kde sme mu zaspievali. Pán Boh zaplať za požehnaný táborový čas.

NAŠE PRAVIDELNÉ PIATKOVÉ STRETKÁ

Po prázdninách sa opäť pravidelne stretávame na fare v piatok po svätej omši pre deti. Pokračujeme v téme, ktorú sme začali v tábore - milovať svet okolo nás tak, ako nás miluje Boh. Pozreli sme si list v podobe krátkeho videa, ktorý napísal pápež František. Aj jemu záleží na našej Zemi, na tom, aby tu bola nielen pre nás, ale aj pre naše deti a ich deti.

Dňa 2. októbra si v katolíckej cirkvi pripomínáme anjelov strážcov. Na anjelskom stretku sme si ušili na šijacom stroji vlastný vankúšik a farbami na textil sme si namaľovali anjela, alebo iba maľovali na vankúšik. Tí, ktorí nechceli šiť, vykrajovali anjelíkov z medovníkového cesta a dali ich pre nás všetkých piecť. Na stromy pri fare sme umiestnili búdky, ktoré sme vyrobili v tábore. V mesiaci október sa aj tento rok zapájame do Detského činu pomoci.

Naša sestrička Mária Magdaléna z Charitného domu v Dolnom Smokovci, ktorá niekoľko rokov naplňala svojím úsmevom, srdečnosťou a láskou naše stretká, sa s nami rozlúčila. Jej služba bude pokračovať mimo Vysokých Tatier. Všetci, ktorí sme sa s ňou stretli, ďakujeme za požehnaný čas,

ktorý sme mohli stráviť v jej prítomnosti. Bola obrovským prínosom a obohatením pre nás všetkých. Poďakovanie patrí aj predstavenej Charitného domu sr. Benjamíne, ktorá ju pre túto službu uvoľňovala. Pán Boh zaplať Magdalénka a nech ťa Boh sprevádza na ďalšej tvojej ceste.

Detský tím

Vela fotografií z každého stretnutia a 340 fotografií z tábora nájdete na www.rkctatry.sk v rubrike Pre deti.

SKUTOČNÉ CELEBRITY KOŠICKÍ MUČENÍCI

Deň spomienky na svätých Košických mučeníkov (7.9.) bol tohto roku v našej farnosti mimoriadne vzácný. V našom farskom kostole sv. Petra a Pavla boli totiž slávnostne privítané relikvie týchto svätcov, ktorí v roku 1619 položili svoj život za pravú vieru. Na podnet pána kaplána Dávida Sklarčíka relikvie našej farnosti darovali jezuiti, ktorí vo svojom kostole v Trnave uchovávajú pozostatky Košických mučeníkov.

Relikvie nám boli dané skromne ešte v júli. Patrilo sa však, aby taký vzácny dar bol slávnostne uvedený k verejnej úcte. Poprosili sme preto jasovského opáta Ambróza Martina Štrbáka, hlavného predstaveného inej významnej slovenskej rehole – premonštrátov, aby práve na sviatok svätých Košických mučeníkov celebroid v našom farskom kostole svätú omšu, pri ktorej predstavený týchto svätcov. Pozvanie jasovského opáta nebolo náhodné. Rád premonštrátov totiž vlastní v Košiciach nádherný barokový kostol Najsvätejšej Trojice, ktorý bol pôvodne jezuitský a ktorý bol postavený presne na mieste umučenia týchto svätcov. Vďaka tomu košickí premonštráti sú aj dnes hlavnými širitelmi úcty Košických mučeníkov. Pán opát Ambróz to potvrdil aj vo svojej kázni, v ktorej veľmi zaujímavo opísal život, mučenie, ale hlavne význam svätých Košických mučeníkov. Poukázal na jednu dôležitú pravdu, ktorá platí všeobecne o všetkých mučeníkoch, avšak v prípade Košických mučeníkov ju môžeme obdivovať priam hmatateľne: „Krv mučeníkov je semenom nových kresťanov.“ (Tertulian).

V čase smrti Košických mučeníkov boli Košice skoro celé protestantské. Z 11 000 obyvateľov bolo katolíkov len

okolo 300. Keď Juraj Rákoczi so svojim vojskom vtiahol 3. septembra 1619 do Košíc, všetkým sa muselo zdať, že katolícka viera v Košiciach nadobro skončila. Iste boli o tom presvedčení aj barbarskí tyrani, ktorí sa vyzúrili práve na troch posledných katolíckych kňazoch Markovi Križinovi, Melicharovi Grodzieckom a Štefanovi Pongráczovi. Avšak stal sa pravý opak. Hrdinská smrť týchto troch kňazov, ktorí odmietli zaprieť pravú katolícku vieru, spôsobila v meste Košice obrovský obrat. Ich mučenie ľuďmi neskutočne otriaslo. Netrvalo ani sto rokov a v Košiciach z 11 000 obyvateľov bolo protestantov iba 300. „Krv mučeníkov je semenom nových kresťanov...“

Máme veľkú radosť, že relikvie týchto veľkých svätcov môžeme privítať v našej farnosti presne na začiatku jubilejného roka, ktorý pri príležitosti 400 rokov od ich mučeníckej smrti vyhlásil košický arcibiskup – metropolita Mons. Bernard Bober. Slová z jeho listu nech sú povzbudením aj pre nás: „Krv mučeníkov si zaslúži našu pozornosť i poďakovanie... Kiežby nám ich orodovanie napomohlo ku skutočnej duchovnej obnove, vnútornému očisteniu a novej jari v živote viery.“

Lukáš Stolárik, kaplán

DON TITUS VO VYSOKÝCH TATRÁCH

„Písal sa rok 1950 a don Titus učil náboženstvo v Šenkviaciach. Keď škola organizovala výlet do Vysokých Tatier, prejavil záujem zúčastniť sa a tak sa tam spolu so žiakmi aj učiteľmi vybral. Zbadala som, že sa od nás v Tatrách na určitý čas vzdialil. Ako som sa neskôr dozvedela, vybral sa do Podolínce, kde boli sústredení a žalárovaní jeho spolubratia saleziáni... Išiel zistiť, ako sa im dá pomôcť. Pamätám sa na ten pobyt v Tatrách dobre, pretože mi chlapci pri guľovačke rozbili okuliare...“ Takto opisuje udalosť jedna zo žijúcich vtedajších žiačok, ktorá sa tohto výletu zúčastnila.

Nuž a teraz, po dlhých rokoch, sa don Titus opäť vybral na výlet do Vysokých Tatier. Ba tam aj zostal. Duchovní otcovia a veriaci prejavili záujem, aby farnosť Vysoké Tatry dostala relikvie dona Titusa Zemana. Saleziánska provincia im vyhovela a tak im v nedeľu 15. júla 2018 don Jozef Luscoň počas svätej omše odovzdal relikviu dona Titusa Zemana ako aj dekréty o jej pravosti.

Keďže v tom čase bola aj spomienka na pobyt Svätého otca Jána Pavla II. na Sliezskom dome pod Gerlachom (bolo to v júli 1995) o 15.00 hodine bola svätá omša aj tam. Samozrejme, že bol prítomný aj don Zeman...

Na svätých omšiach sa zúčastnilo veľké množstvo farníkov, ale aj turistov a za rodinnou atmosférou bolo cítiť aj prítomnosť blahoslaveného dona Titusa Zemana.

Jozef Luscoň

ÁNO, PANE, ROZPÁL' MA

V jednej piesni, v čase duchovnej prípravy na príchod Ducha Svätého spievame: „Duchu svätý, volám, príď, oheň mojej duši daj, oheň môjmu telu daj, rozpál ma...“

Áno, Pane, rozpál ma. Lebo len Ty vieš ľudské srdce zapáliť láskou nezištnou. Tou Tvojou láskou, Pane, kedy nehľadím na to, či sa niekomu z ľudí zapáčim, lebo mojou túžbou je páčiť sa Tebe, Pane.

Áno, Pane, rozpál ma. Lebo iba Ty poznáš, čo sa v ľudskom srdci skrýva. Poznáš všetky radosti i bolesti, trápenia, kríže, ktoré každý z nás nosí a nechváli sa nimi. Iba Ty mi vieš posilniť ramená, keď už nevládzem.

Áno, Pane, rozpál ma, aby som mohla žiariť Tvojím svetlom, rozdávať ťa každému - hoci len v úsmeve, tomu, kto Ťa potrebuje... a možno o tom ani nevie.

Rozpál ma, keď to ľudské vo mne víťazí a ja klesám pod ťarchou hriechu a neochoty. Keď zabúdam na Tvoje dary, ktorými ma denne obdarovávaš, lebo si mi vdýchol život.

Rozpál ma, keď nedokážem ísť životom s pokorou, plná tichej radosti, hoci mám Teba vedľa seba a zabúdam na to, že Ty, Pane, si moje všetko.

Rozpál ma, lebo Ti chcem slúžiť, môj Pane, ale priznávam svoju slabosť. Veď bez Teba nebola by som tam, kde som dnes.

Rozpál nás, Pane, všetkých, lebo ťa veľmi potrebujeme... a zapál v nás oheň svojej Lásky. Buď našou silou, našou múdrosťou, naším mlčaním a zdržanlivosťou, buď našou poslušnosťou... lebo si našou radosťou a dobrom.

„...Všemohúci Boh tu s nami je, nekonečne milosrdný je, ukazuje dobrotivú tvár, voči tým, ktorí milovať Ho chcú...“

Adriana Kruppová

ŠTATISTIKA júl – september 2018

Do spoločenstva Cirkvi boli krstom prijatí:

Dávid Matušek	Juraj Svienty
Jozef Mezovský	Stella Siegfried
Andrej Martin Jariabka	Žofia Straková
Lukáš Vanák	Michal Babiak
Lívia Helena Lalíková	Irenej Rebek

Z našich radov odišli k Pánovi:

Ján Terežčák	Miroslav Kováč
Rudolf Philippi	Dominik Dekány
Barbora Sobolíčová	František Hudáček

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry. Šéfredaktor: Martin Mistrík. Redakčná rada: Mgr. Róbert Tokár, Mgr. Lukáš Stolárik, Mgr. Dávid Sklarčík, Peter Dziak, Eva Puškárová, Zuzana Bradáčová. Jazyková úprava: Adriana Kruppová. Cenzor: Mgr. Róbert Tokár. Tlač: Tlačiareň Kubík Námestovo. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup; BÚ 30. 3. 2004, č. 4/2004. S povolením OU, odbor všeobecnej vnútornej správy v Poprade, reg. č.: 1/203. Adresa redakcie: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry, Nový Smokovec 113, 062 01 Starý Smokovec; e - mail: ratolesttatry@gmail.com. www.rkctatry.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Náklad: 303 ks. Nepredajné. Fotografie internet a archív.

POBOŽNOSTI NA CINTORÍNE

V NOVOM SMOKOVCI A V TATRANSKEJ LOMNICI / 1. 11. 2018 / 14.00

DAROVANIE KRYVI

NA FARE V NOVOM SMOKOVCI / 25. 11. 2018 / 8.30-11.45

ORGANOVÝ KONCERT

VO FARSKOM KOSTOLE V NOVOM SMOKOVCI / 30. 11. 2018 / 18.00

RORÁTNE SVÄTÉ OMŠE

PO PRVEJ ADVENTEJ NEDELI V NOVOM SMOKOVCI A V TATRANSKEJ LOMNICI

SVÄTÝ MIKULÁŠ

V KOSTOLE V NOVOM SMOKOVCI / 7. 12. 2018 / 17.00

